

Medlemmer Flertallet fungerer for større Districter, hvorved man dog har seet sig nødsaget til, navnlig for Landets Bedkommende, at indskrænke Districternes Omfang til Herrederne, idet i modsat Fald Commissionerne efter de Tidsfrister, der kunne gives, ikke vilde magte Forholdene. Det tør antages, at der herved paa en langt virksommere Maade end ved de i Loven af 25de Juli f. A. anordnede Skattecommissioner vil virkes for en ligelig Indtægtsansættelse.

Efter den gjennem Lovforslaget saaledes gaaende Tanke, har det ligget saameget nærmere at lade det i sine enkelte Bestemmelser saameget som muligt slutte sig til Loven af 25de Juli f. A., som man derved opnaaede den Fordeel, at arbejde med prøvede og nogenlunde bekendte Bestemmelser. Lovforslagets Indhold vil derfor, naar man holder sig den ovenfor i Almindelighed omtalte Forandring for Die, neppe fremtræde som ukjendt, og man troer at kunne indskrænke sig til nedenstaaende faa Bemærkninger ved de enkelte Paragrapher.

Til § 5.

Den her optagne Bestemmelse, at Personer, der leve i Huisstand med Forældre eller Forsørgere (herunder Egtefæller), kun skulle svare Skat af den Indtægt, som de have foruden Opholdet i Forældrenes eller Forsørgernes Huis, antages ikke alene at stemme med Billighed, men ogsaa at have været tilfugt i de tidligere Love.

Til § 6.

Da Assurancesummerne tildeels faae Indflydelse paa Størrelsen af det Skattebærende paahvilende Skattebeløb, er der ligesaamegen Grund til at beskatte Udbyttet af Bygninger, der tilhøre de i det Foregaaende nævnte iøvrigt fritagne Instituter, som Indtægterne af de disse tilhørende Grundstykker.

Til § 7.

For Kjøbenhavns Bedkommende er det navnlig af practiske Hensyn foretrukket at opstille den samme Skatteindtægtsscala, som er foreslaaet for den communale Indkomstskat.

Til § 9.

Da de saavel i Lov af 21de Marts 1864 som i Lov af 25de Juli f. A. indeholdte Bestemmelser om Fordelingen af en Persons Indtægt mellem hans forskjellige Bopælsgommuner have fremkaldt en Deel Tvivl, er det anseet rettest i saa Tilfælde at dele Indtægten lige mellem de paagjældende Gommuner.

Til § 10.

For at undgaae de Vanffeligheder, der ere medførte ved den i Loven af 25de Juli f. A. valgte Dag for Bestemmelsen af, hvor en Skattepligtigs Hovedopholdssted skal betragtes at være, har man ansat denne til den 1ste April, hvilket derhos ogsaa tilfuges ved de i Lovforslaget i Almindelighed opstillede Tidsfrister.

Efter Lov af 25de Juli f. A. § 10 var det blandt Andet Regel, at Renter af Prioriteter, der tilflyde Personer, der ikke have Bopæl her i Landet, skulle beskattes. Dette har imidlertid bevirket, at naar Ublændinge havde Prioriteter staaende i Eiendomme her i Landet have de vedkommende Eiendomsbesiddere været nødsagede til selv at udrede Skatten af Prioriteterne, hvis de ikke vilde udsætte sig for, at disse bleve dem opsagte. Da dette har medført en Byrde for de Paagjældende, der neppe stod i noget Forhold til den ubetydelige Indtægt, der kunde indvindes ved en Beskatning af Renter af saadanne Prioriteter, er det anseet rettest ikke at optage nogen lignende Bestemmelse i det nu foreliggende Udkast.